

I. Az újjászületést követő lépések

1. Befejeződött-e Isten megváltó műve azzal az eseménnyel, amikor a keresztség által az újjászületett ember vízi általi megszületése is megtörténik?

- Az újjászületés és megigazulás csak az első lépés az Istenhez való közeledésünkben, és ezután kezdődik a nehezebb útszakasz, a megszentelődés, a keskeny úton való elindulás és haladás a cél felé. **Mát. 7,14.**
- Isten szeretné teljességre vinni életünkben azt, amit elkezdett. **Róm. 8,29-30. I. Thess. 5,23-24.**
- Mivel a szerető Isten nemcsak az igazság, hanem a szentség is, ezért nemcsak megigazítani akar bennünket, hanem szeretne megszentelni is. **I. Pét. 1,15.**
- Amíg a megigazulás egy pillanat műve lehet az ember életében, addig a megszentelődés egy egész életen át tartó folyamat.
- Az újjászületésből fakadó megigazulás jogot ad a Mennyre, az örök életre.
- A megszentelődés viszont alkalmassá szeretne tenni az örök élet számára.

2. Milyen elvárása van Istennek az újjászületett embertől?

- Mindenki természetesnek tartja, hogy egy újszülött kisbabának szinte naponta mérjük a súlyát, a magasságát, mert ezek a változó eredmények jelzik az újszülött fejlődését és növekedését.
- Ennek hiányában viszont csak betegségről lehet beszélni, úgy a testi mint a lelki és szellemi vonatkozásban is, amiből vagy kigyógyul a gyermek vagy pedig végzetes következménye lesz.
- Hasonlóképpen várja a mi mennyei Atyánk is azt, hogy folyamatosan fejlődjünk és növekedjünk.
- *„Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek.” I. Pét. 2,2.*
- *„Mint engedelmes gyermekek, ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek.” I. Pét. 1,14.*

3. Miről ismerhető fel az, hogy az újjászületés után a Krisztusban való növekedés is elindult és folyamatosan történik?

- *„Azért az ő gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Nem mindenki, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! Megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” Mt. 7,20-21.*
- A Szentléleknek ez a gyümölcse nem egy vagy több cselekedetünkben tevődik össze, hanem a lelkünk belső állapotából adódóan fejlődik ki. **Mát. 11,29.**
- Ami csak cselekedetekben nyilvánul meg, az nem igazi gyümölcs, ezért nem is állandó.

- Keresztelő János ezért mondta az öt hallgató sokaságnak: „*Teremjetekek azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk!*” **Lk. 3,8.**
 - A férges gyümölcs is gyümölcs, de a legelső szélvihar le fogja rázni a fáról, mert a kapcsolata már nem igazi.
- Isten ezzel azt is akarja mondani, hogy a hívő emberek számára kísértést jelenthet az olyan gyümölcs felmutatása, amely nem méltó a megtéréshez.
- Az a vessző, amelyik a szőlőtökével van kapcsolatban, mindig szőlőt fog teremni és nem mást, ezért, ha valaki Krisztusban van, annak lelki élete mindig a krisztusi jellemvonásokat fogja teremni. **Mt. 7,16-18.**
 - „*A szőlő gyökeréből áradó nedv szétoszlik a vesszőben, fenntartja a növekedést, létrehozza a virágzást és a gyümölcsstermést. Ez áll a Szentlélek életadó erejére is; az Üdvözítőből fakad, áthatja a lelket, újjászüli, megtisztítja szándékainkat és hajlamainkat. Még a gondolatokat is alárendeli Isten akaratának, és alkalmassá teszi az embert arra, hogy szent cselekedetek dicső gyümölcsseit érlelje.*” (A.T. 233,3.)
- A Krisztussal kapcsolatban lévő emberek cselekedetei sohasem kiszámítottak, sohasem valamilyen cél érdekében történnek, nem önmagukon erőszakot alkalmazva tesznek valamilyen jót.
 - Ezek az emberek nem tudnak másként cselekedni, nekik a jó cselekvése a természetes, mert Krisztussal összekapcsolódva élnek.

II. A növekedés feltétele és eszköze

1. Melyik példázataival szemléltette Jézus azt, hogy az igazi növekedésnek milyen feltétele van?

- Jézus a szőlőtőről szóló példázata által mondta el, hogy a lelki növekedéshez Isten és ember szövetségére van szükség. **Jn. 15,4-5.**
 - Miként a szőlőtő a vesszőknek, úgy biztosít Isten is részünkre mindent, amire csak szükségünk van ebben az életben. **II. Pét. 1,3/a.**
- Ahogy a vesszők elfogadják és felhasználják azokat az anyagokat, amiket a tőke biztosít számukra, úgy kell nekünk is elfogadni és felhasználni az Isten által biztosított dolgokat.
 - „*A növény általa fejlődik, hogy elfogadja mindazt, amit Isten rendelt életének fenntartására. Gyökereit mélyen a földbe ereszti. Felszívja magába a napfényt, a harmatot és az esőt. Felveszi a levegő életadó elemeit. A kereszténynek is így kell növekednie, együttműködve a mennyeiakkal. Érezve tehetetlenségünket, ragadjunk meg minden alkalmat, hogy mélyéresebb tapasztalatokat szerezzünk. Miként a növény mélyen a földbe ereszti gyökereit, mi is gyökerezzünk mélyen Krisztusban. Ahogy a növény magába szívja a harmatot, az esőt és a napfényt, mi is nyissuk meg szívünket a Szentlélek befogadására.*” (Kr.Péld. 36,2.)

- Isten arra int bennünket, hogy előtte vizsgáljuk meg lelkünk állapotát. **I.Kor. 11,28-29.**
 - Jézus az ószövetségi gyakorlat hátterén világítja meg előttünk az önvizsgálat szükségességének a lényegét. **Mt. 5,23-24.**
 - Jézus azt mondja, hogy amennyiben csak ott az oltárnál jutott eszébe az, hogy rendezetlen ügye van a felebarátjával, akkor inkább hagyja ott az áldozatát, menjen el és béküljön meg, minthogy úgy mutassa be az áldozatát.
 - Az Ószövetség emberének az áldozat bemutatás éppúgy a büntől való szabadulás lehetősége volt, mint nekünk az Úrvacsora.
 - Mivel az Úrvacsora által mindnyájan Isten bűnbocsátó kegyelmét igényeljük, ezért Jézus arra is figyelmeztet, hogy legyünk készek megbocsátani az ellenünk vétkezőknek olyan mértékben, mint ahogy mi is szeretnénk Isten bűnbocsátó kegyelmében részesülni. **Mt. 6,12. 14-15.**
- ### 3. A Jézus halálára való emlékezésen túl milyen célt szolgál életünkben az Úrvacsorának az a formája, ahogy azt Jézus elrendelte?
- A büntől való szabadulás boldog alkalma ez minden bűnbánó bűnös részére.
 - Az előbbiekből adódóan a Jézussal való szövetségünk megújításának az alkalma is.
 - Ugyanakkor egy olyan alkalom is, ami által Isten meg akar tanítani bennünket arra, hogy tudjunk megbocsátani és szolgálni.

5. A jézusi rendelkezés szerint csak kik számára van jelentősége a lábmosás szertartásának?

- Jézus csak azok számára rendelte el, akik az újjászületés fürdőjében, a keresztség vizében már megtisztultak.
- *„Aki megfürdött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta.” Ján. 13,10.*
- Ennek viszont az ellenkezője is igaz; aki még nem fürdött meg, annak nem elég az, hogy megmossa a lábát, ettől még nem lesz tiszta.
- Ha valaki még nem tisztult meg az újjászületés fürdőjében, ez azt jelenti, hogy még nem méltó a Jézus testével és vérével való közösségre, és az Úrvacsora nem jelentheti számára a Jézussal való szövetségének megújítását, hiszen azt meg sem kötötte.

6. Miért egymásnak lábait kell megmosni azoknak, akik részt vesznek az Úrvacsorában, miért nem moshatja meg ki-ki a saját lábát?

- Ezzel a cselekedettel egyrészt azt fejezzük ki, hogy kész vagyok a testvéreimet bűnösökként is elfogadni.
- Kész vagyok mellette állni akkor is, ha újra bünt követ el, és akkor nem követ akarok rá dobni, de még a fejét sem akarom megmosni, hanem csak a lábait, hogy megtisztulhasson, és Jézus Krisztus kegyelmében részesülhessen.
- Másrészt viszont azt mondhatjuk el ezzel a cselekménnyel, hogy bűnösök vagyunk, és újra szükségünk van Jézus bűnbocsátó kegyelmére és büntőrlő vérére.
- Amikor engedem, hogy a testvérem megmossa a lábamat, akkor ezzel előtte is bűnösnek vallom magam, és elfogadom az ő segítő szándékát.

IV. A szövetségkötés megújításának jegyei

1. Jellegét és állapotát tekintve milyennek kell lennie az Úrvacsorában használt kenyérnek és bornak?

- A Jézus Krisztus testét jelképező kenyérnek kovásztalannak kell lennie, a vérének jelképező bornak pedig erjedetlen szőlőlének.
- Már csak azért is, mert Jézus is ilyen kenyeret és bort adott a tanítványainak, hiszen a zsidó háztartásban húsvétkor semmi erjedt és kovászos dolog nem lehetett. **II. Móz. 12,18-20.**
- A kovász ugyanis a bűn szimbólumaként van tekintve ezzel az eseménnyel kapcsolatban. **I. Kor. 5,6-8.**
- Mivel azonban Jézus természete mentes volt a büntől, ezért az Ő testét és vérének jelképező szimbólumoknak is menteseknek kell lenni a bűn jelképeitől.

2. Kell-e valamilyen előkészületet tenni ahhoz, hogy részesüljünk az Úrvacsorában, vagy bármikor és bárhol részesülhetünk belőle?

2. Milyen következményekkel kell számolni abban az esetben, ha a növekedés nem az Isten tetszése szerint történik?

- Ez a növekedés csak akkor lesz állandó, ha a krisztussal való személyes és élő kapcsolat is állandó marad.
- *„Ha valaki nem marad énbennem, **kivettetik**, mint a szőlővessző, és **megszárad**.” Jn. 15,6.*
- A meddő, azaz gyümölcsöt nem termő vesszőket viszont **lemetszi** a gazda a tőkéről. **Jn. 15,2/a.**
- Itt olyan emberek vannak bemutatva, akik a Krisztussal való kapcsolatuk által már bizonyos növekedésben részesültek, hiszen vesszőkké fejlődtek, csak éppen gyümölcsstermésük nincs.
- Gyümölcsstelennek mondható azoknak élete, akiknek a Jézussal való kapcsolatuk csak látványosságot szolgál, önmaguk mutogatását.

3. Az egészséges növekedés és méltó gyümölcsstermés érdekében mit tesz velünk Isten?

- A több termés érdekében újra és újra megtisztít bennünket, hogy ne meddő területen tékozzoljunk el az életerőnk, és az Istentől kapott lehetőségeinket.
- Megszabadít azoktól az indáinktól, amelyek által túlságosan az evilági dolgokba kapaszkodunk, és emiatt a növekedésünk iránya nem fölfelé a Menny felé történik.
- Ahogy a jó gazda megtisztítja szőlőjét a túlbujánzó lombozattól, ami elvonja az erőt a gyümölcssterméstől, akként Isten is tisztogatja az életünket minden olyan dologtól, ami csak hivalkodásra jó, de egyébként értéktelen.
- A tisztításnak ezek a munkálatai fájdalmat okoznak a lelki életünkben, de tudnunk kell, hogy a tisztító kés az Atya kezében van, és Ő nem dolgozik hanyagul, sem közömbös módon.
- Isten tehát azt szeretné, hogy a gyümölcsstermésben is növekedjünk, vagyis még több gyümölcsöt teremjünk. **Jn. 15,2/b.**

4. Milyen eszközöket biztosított Isten részünkre annak érdekében, hogy a megszentelődésünk megvalósításában segítsen bennünket?

- Lelki növekedésünk legfontosabb eszköze az Isten Igéje, mert a lelki élet legfőbb táplálékát találjuk meg benne. **Mt. 4,4. II. Tim. 3,16-17.**
- A Biblián keresztül személyesen szól hozzánk Isten:
 - Feltárja és megismerteti velünk a legrejtettebb gondolatainkat és bűneinket. **Zsid. 4,12.**
 - Válaszol a senkinek el nem mondott töprengéseinkre, gondolatainkra.
 - Eloszlatja félelmünket, bátorít, vigasztal, útmutatást és tanácsot ad. **Jer. 15,16.**

- A lelki növekedésünket biztosító és segítő másik isteni eszköz az imádság, az Istennel való beszélgetés lehetősége.
- Az imádság által Isten olyan lehetőséget biztosított részünkre, ami által bármi-kor és bárhol személyesen kapcsolatba léphetünk Vele.
 - „Az ima a lélek lélegzete, a lelki erő titka.” (Üz.Ifj. 177,1.)
 - „Imádkozzunk a családi körben; de mindenekfelett nem szabad elhanyagolnunk a titkon való imát, mert ez lelkünk lehelete és élete.” (J.v.út. 64,3.)
 - „Az ima kulcs a hit kezében, amely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható végtelen kincseinek forrásai vannak felhalmozva.” (J.v.út. 62,1.)
- Az imádságban hatalmas segítők állnak mellettünk.
 - „A Lélek is segítségére van a mi erőtelenségünknek. Mert azt, amit kérünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi érettünk ki-mondhatatlan fohászadásokkal.” **Róm. 8,26.**
 - „Krisztus az... aki az Isten jobbján van, aki esedezik is érettünk.” **Róm. 8,34.**

5. Bűntelen életnek kell-e tekinteni a megszentelt életet?

- Bár a szentség feltételez egy előzetes megtisztulást, de azért nem azonos a teljes megtisztulással. **I. Ján. 1,7-9.**
- A megszentelődés egy napról-napra történő folyamat, és csak a szent Istennel való állandó kapcsolat útján érhető el. **II. Kor. 4,16/b.**

6. Üdvösségünk megvalósítása érdekében melyik isteni személy munkálkodik érettünk?

- Míg az elhívásnál az Atya Isten személye, a megigazításnál pedig Jézus Krisztus személye áll előtérben, addig a megszentelődésünk művében a Szentlélek végzi a legtöbbet. **I. Pét. 1,2.**

III. A megszentelődés kegyelmi ajándéka

1. A lelki növekedés időszakában milyen kegyelmi ajándékot biztosított Isten arra, hogy az újjászületés után elkövetett bűnök terheitől is meg tudjunk szabadulni?

- Mivel a teljes megtisztulásunk csak fokozatosan valósul meg, ezért Isten egy olyan eseményt is közbe iktatott a keresztyén ember életében, ami által ezt a fokozatos átalakulást a keresztséghez hasonlóan Isten színe előtt is megpecsételhetjük.
- A Jézus halálára emlékeztető Úrvacsora hívatott arra, hogy újra és újra megerősítse a Vele való szövetségünket.

2. Milyen ószövetségi ünnep helyett iktatta be Jézus az Úrvacsorát, és miért volt szükség ennek elrendelésére?

- A húsvéti pászka ünnepe helyett rendelte el Jézus az Úrvacsora szertartásának gyakorlatát.
- Amit Izráel népének jelentett akkor a húsvéti bárány, azt jelenti ma nekünk Jézus, mint a mi húsvéti Bárányunk. **I. Kor. 5,7/b.**
- Hasonlóan a pászkához, az Úrvacsorában is Jézus krisztus halálának és áldozatának emléke él tovább.
 - Ugyanúgy meg kell enni a Megváltót jelképező kenyeret és bort, mint akkor a bárányt.
 - A jelképek fogyasztása közben ugyanarra a Szabadítóra kell emlékeznünk és gondolnunk, mint Izráel népének.
 - A bárány vére azon az éjszakán nemcsak a haláltól szabadította meg Izráel elsőszülötteit, hanem a fáraó rabszolgaságából is.
 - Az Úrvacsora bennünket is arra szeretne emlékeztetni, hogy Jézus nemcsak a kárhozat halálától akar megszabadítani, hanem a bűn rabszolgaságából is.

3. A jézusi példa és rendelkezés szerint hány részből áll a teljes úrvacsorai cselekmény?

- Vannak keresztyének, akik csak egy szín alatt veszik az Úrvacsorát, mivel a pap csak a kenyeret adja nekik elfogyasztásra.
- A keresztyének többsége azonban két szín alatt vesz Úrvacsorát, vagyis a kenyeret és a bort is kiosztják a hívek között.
- Mi adventisták viszont úgy hisszük, hogy Jézus a lábmosás szertartását is elrendelte az Úrvacsora részeként. **Ján. 13,14-15. 17.**

4. A Jézus által adott példa és parancs szerint hányféle jelentősége van a lábmosás cselekményének?

- Ezzel a cselekménnyel nem egy tisztálkodási szokásra kell emlékeznünk, hanem a Jézushoz való tartozásunkat fejezzük ki szimbolikusan.
 - „Ha meg nem moslak téged, akkor semmi közöd sincs énhozzám.” **Ján. 13,8/b.**
- Ez a lábmosás az újjászületés furdőjének a kiegészítéseként történik.
 - Mert az újjászületés furdője óta már beszenyeződött a „lábunk”, vagyis a keresztség óta már újra követtünk el bűnöket, amiket le kell mosni magunkról, meg kell tisztulnunk tőlük. **Ján. 13,10.**
 - A lábmosás tehát a Jézus vérében való újbóli megtisztulásunk lehetőségének a szimbóluma. **I. Ján. 1,7/b.**
 - A lábmosás cselekményét azzal a hittel kell végeznünk, hogy a valóságban bennünket is Jézus mos meg, mint egykor ott Jeruzsálemben Pétert. **Ján. 13,8/b.**
 - Ez a cselekmény az egymás előtti megalázkodásunk kifejezésére is szolgál, vagyis nem tekintjük magunkat nagyobbak a másikkal, és a Jézusi tanácsok szerint készek vagyunk a másikkal szolgálni. **Mt. 20,26-28.**